

W DRUGIM I TRZECIM KWARTALE 2007 r. PRZEZ CHRZEST ZOSTALI WŁĄCZENI DO KOŚCIOŁA:

Weronika WOŹNIAKOWSKA, c. Pawła i Barbary
 Łukasz LIS s. Krzysztofa i Eweliny Iga GURBIN, c. Andrzeja i Renaty Paulina LESOTA, c. Adama i Anny Jowita IŻYKOWSKA, c. Kazimierza i Stanisławy
 Bartłomiej IŻYKOWSKI, s. Kazimierza i Stanisławy
 Daniel NAWARA, s. Bartosza i Jolanty Natalia SZCZEPANEK, c. Macieja i Magdaleny
 Alicja KNYSZ, c. Kamila i Magdaleny Ewa SZTUKA, c. Marcina i Agnieszki Julia PIETRUCZUK, c. Mariusza i Marty Filip DZWOŃCZYK, s. Pawła i Beaty Oliwia WRÓBEL, c. Marcina i Judyty Julia NOWECKA, c. Jacka i Barbary Szymon PIĄTKOWSKI, s. Piotra i Grażyny
 Wiktoria KOZIEŁ, c. Piotra i Agnieszki Wiktor PLEWA, s. Tadeusza i Moniki Miłosz MYTYCH, s. Marcina i Aleksandry Jakuba KOSZTYŁO, Pawła i Magdaleny Patryk RYBAK, s. Piotra i Karoliny Bartosz PIASECKI, s. Pawła i Anny

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

zawarli:
 Ewa GARLIKOWSKA i Przemysław ADEMCZEWSKI
 Małgorzata MICHALAK i Tomasz MITSZAK
 Paulina PATERNOGA i Piotr SPYCHAŁA Karolina STUDENNA i Jakub SOBCZYK Kamila PACYGA i Łukasz DWORNICKI Maja ZIENKIEWICZ i Andrzej JANIKOWSKI
 Joanna BĄK i Rafał GÓRAL
 Ewelina ŁAGUN i Kamil KORYTKOWSKI Agnieszka URBANOWICZ i Jacek HRYCZANIK
 Dorota RUDNICKA i Marek BACHORSKI Dorota KWIECZKOWSKA i Sławomir KOŚCIELNY
 Joanna BALAMOU i Adrian NOWACZEK Katarzyna DUBROWNIK i Bartosz BĄKOWSKI
 Katarzyna OTRĘBA i Artur WITEK Natalia IZBICKA i Krzysztof MOMOT Katarzyna NOWAKOWSKA i Krzysztof KOTARSKI
 Agnieszka KŁOSIŃSKA i Jacek ZASADA Marta CHMIELA i Bartosz WASZAK Magdalena WIECZOREK i Paweł KOSZTYŁO
 Agnieszka KSIAŻEK i Norbert KOWALCZYK
 Joanna JABŁOŃSKA i Łukasz WACHUŁA

Oraz poza naszą parafią zawarli małżeństwo:
 Małgorzata SZCZEPURA i Wiesław FIATKIEWICZ
 Paulina PATERNOGA i Piotr SPYCHAŁA Ewa ŚRAMA i Błażej KARGOL Aurelia KULIG i Karol BĄK

- W parafii są dwie grupy dziewcząt i chłopców z Eucharystycznego Ruchu Młodych. Te dzieci uczą się, jak być rycerzem Chrystusa. W kwietniu odbyły się uroczyste promocje – przyjęcie żółtej chusty i odznak tego ruchu.
- Po odbyciu rocznego kursu, podczas wrocławskich promocji, trzech naszych ministrantów przyjęło funkcję lektora (ministranta Słowa Bożego), a dwóch lektorów zostało ceremoniarzami.
- W dniu 13 maja odbyła się uroczystość I Komunii św. 40 dzieci zostało włączonych do wspólnoty stołu eucharystycznego. Również w tym dniu dzieci z klas trzecich obchodziły pierwszą rocznicę przystąpienia do sakramentów.

Z uroczystości I Komunii św.

Z uroczystości bierzmowania

- Dzieci z parafialnej świetlicy i dziewczynki ze scholi wzięły udział w wiosennej wycieczce do Kotliny Kłodzkiej.
- W Niedzielę Biblijną nasza młodzież wystąpiła z pięknym koncertem i rozważaniem o Piśmie św. Natomiast nasz parafialny chór, choć niezbyt liczny, kolejny raz ubogacił śpiew w naszej świątyni swoim wielkanocnym występem.
- Pod koniec maja grupa parafian wzięła udział w pielgrzymce do Kalisza (do Sanktuarium Św. Józefa), zorganizowanej przez nasz Klub Seniora. Pielgrzymi gorąco modlili się do Świętego Opiekuna Rodzin, a po drodze do Kalisza zwiedzili zamek Czartoryskich.

- Z okazji Dnia Dziecka odbył się festyn, zorganizowany przez naszą Świetlicę św. Jadwigi, wspólnie z sąsiednimi świetlicami. Po Mszy św. w intencji dzieci i wychowawców, rozpoczęła się zabawa na placu kościelnym.

się do przyjęcia darów Ducha Świętego przez cały rok, uczęszczając na katechezę w szkole i spotkania przygotowawcze w parafii. W tym dniu Ksiądz Kardynał – Senior obchodził 57. rocznicę swoich święceń kapłańskich, natomiast Proboszcz dwudziestą rocznicę kierowania parafią na Psim Polu.

- W ostatnią niedzielę lipca w uroczystości odpustowej przewodniczył misjonarz z Panamy o. Marek Piaszczyński. Po Mszy św. odbyło się poświęcenie pojazdów.

W dniu odpustu wieczorem, przyszliśmy po raz drugi do świątyni, aby wziąć udział w koncercie piosenki religijnej, Apelu Jasnogórskim i pokazie przeżroczoty o pracy naszego misjonarza.

- Wychowawcy z parafialnej świetlicy zatroszczyli się w sierpniu o kolonię dla 35 dzieci. Przez prawie dwa tygodnie dzieci wypoczywały w Sośni k. Twardogóry. W programie kolonii nie zabrakło wycieczek, zabaw i kąpieli, a także modlitwy i Mszy św.

- Od 20 sierpnia ponad 40 osobowa grupa naszych młodych parafian uczestniczyła w tygodniowej oazie w Świnoujściu. Młodzież i dzieci pod opieką animatorów nie tylko odnawiali się duchowo, lecz także odpoczywali nad morzem. Nasza Oaza mieszkała w DW „Fala”, modliła się w kościele św. Stanisława i Bonifacego, a pogodne wieczory były na plaży. ▶ 3

ŻYĆ WIARĄ

PISMO PARAFII ŚW. JAKUBA I KRZYSZTOFA WE WROCŁAWIU październik 2007 nr 2-3 (57)

Fatima 90 lat objawienia

Lata 1916-1917 to jeden z najczarniejszych okresów, o jakich będą pamiętać narody Europy. Najpotężniejsze państwa zmagaly się w ludobójczej wojnie, Pierwszej Wojnie Światowej, która pochłonięła miliony ofiar. W 1917 r. wybuchła rewolucja bolszewicka w Rosji, która z czasem przekazała i narzuciła dużej części ludzkości zasady ateizmu wraz z prześladowaniami religijnymi i zaprzeczeniem wartości duchowych człowieka.

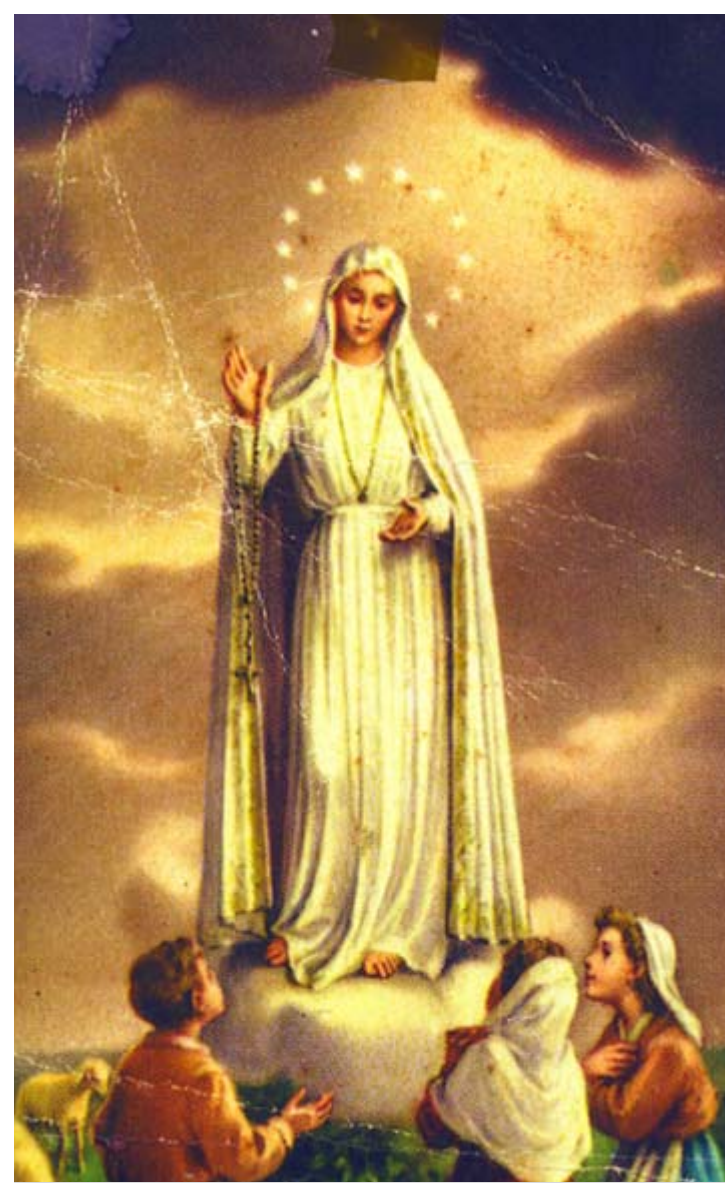
W tym czasie, w 1917r. w Fatimie (w środkowej Portugalii) objawiła się Najświętsza Dziewica. Najświętsza Matka Boga i wszystkich ludzi przynosi trójce pastuszków orędzie pokoju, nadziei i miłości dla całej ludzkości. Naród portugalski w tym czasie znajdował się w tragicznej sytuacji politycznej, społecznej i gospodarczej. Zmieniały się kolejne rządy, a problemy kraju pozostawały nie rozwiązane; częste były rozruchy, a zaufanie ludności do rządzących znikome. Gospodarka znajdowała się w stanie całkowitego bankructwa. Były to lata, w których prowadzono działania wojenne na dwóch frontach: europejskim, we Francji i kolonialnym, w Afryce.

Ludność Portugalii była prostym, uczciwym i pracowitym narodem, lecz pod względem materialnym ubogim. W sprawach religii, bogaci siali nienawiść i nakłaniali do prześladowań Kościoła. Rządzący spodziewali się rychłego wyeliminowania w Portugalii katolicyzmu. Dzieciom w szkołach kazano maszerować z napisami: „Ani Boga, ani religii”. I tam w Portugalii, Najświętsza Dziewica wybiera trójce skromnych pastuszków, by przekazać im swoje orędzie dla współczesnego świata.

Trójka zwyczajnych dzieci, niczym nie różniących się od swych rówieśników, których jedynym obowiązkiem było pasienie trzodek należących do ich rodzin. Byli to: Łucja, najstarsza z nich (miała 10 lat), ▶ 2

Bazylika – miejsce objawień.

„Powróćcie do Boga przez wasze nawrócenie, drogą modlitwy i pokuty”.

W trosce o głębszą wiarę (19):

Czy można zapomnieć o grzechu?

W tym numerze naszej gazetki, kontynuujemy rozważanie o grzechu. Chcemy odpowiedzieć na pytanie: Czy po dobrze odprowadzonej spowiedzi w człowieku nie pozostaje żaden ślad grzechu?

Wielu myśli, że po pojednaniu się z Bogiem w sakramencie pokuty, człowiek wraca do doskonałości, jaką posiadał przed popełnieniem grzechów.

Po wyciągnięciu gwoźdźca z deski zostaje ślad, po operacyjnym cięciu zostaje na ciele ślad, po zdradzie przyjaciela zostaje w sercu

śląd – a po grzechu miałoby nie być żadnego śladu? Jeżeli grzech jest świadomym i dobrowolnym aktem człowieka, to czy można go wymazać z taśmy jego życia? Nigdy! Każdy grzech zostaje na niej zapisany na zawsze i jest nie do usunięcia, tak zresztą jak każdy akt człowieka. Pan Bóg może grzech przebaczyć, może przejść ponad nim, więc może go wymazać z naszego życia. Ale zarówno zbawieni jak i potępieni, przez całą wieczność będą wspominać swoje grzechy. Z tym, że zbawieni będą się chlubić łaską miłosiernego Boga, która zabliznia ich grzeszne rany, a potępieni będą płonąć

wstydem, że w czasie ziemskiego życia mieli odwagę popełniać zło, a zabrakło im jej, gdy trzeba było do tego przyznać się i prosić Boga o przebaczenie. Niewłaściwe ustalenie tego problemu jest jedną z głównych przyczyn lekceważenia grzechu przez ludzi. Jeśli bowiem ktoś uważa, że grzech jest tylko „brzydkim słowem” zapisanym kredą na tablicy jego serca, a spowiedź polega na starciu tego słowa, to nie należy się dziwić, że po spowiedzi taki człowiek „pisze” nowe „brzydkie słowa”, myśląc że wszystko rozpoczyna się od początku. Takie podejście nie ma jednak nic wspólnego

Fatima, 90 lat objawienia

◀1 Franciszek, kuzyn Łucji i Hiacynta, siostra Franciszka.

Te dzieci, nie różniące się od innych, ale wychowane w zdrowej wierze chrześcijańskiej ich rodziców, zostały wybrane na małych posłanników wielkiego objawienia w Fatimie, dla świata pozbawionego miłości, nadziei i pokoju. Pierwsze Objawienie Najświętszej Dziewicy miało miejsce 13 maja 1917 r., niedzielny, wspaniały, słoneczny dzień. Po mszy świętej trójka pastuszków, zabrawszy jedzenie, poszła ze swoim stadkiem do Cova da Ina, małej doliny odległej o dwa kilometry od ich wioski Aljustrel.

Podczas, gdy owieczki pasły się spokojnie, dzieci skończyły posiłek i zaczęły bawić się. Nagle, jak opowiada Łucja, „zobaczyliśmy światłość, jak gdyby błyskawicę. Postanowiliśmy wrócić do domu... Jednak przeszliśmy tylko kilka kroków z naszym stadkiem, gdy niedaleko przed nami ukazała się nad niewielkim dębem Pani ubrana na białe, jaśniejsza niż słońce, otoczona światłością jasną i lśniącą niczym szklana kula wypełniona źródłaną wodą, przez którą przenikają jaskrawe promienie”. Wtedy Pani rzecze: „Nie bójcie się, nie uczynię wam nic złego”. „Skąd przychodzisz?”, pyta Łucja, także w imieniu swych kuzynów. „Przychodzę z Nieba”, pada odpowiedź. „Czego ode mnie pragniesz?”, pyta nieco ośmielona Łucja.

„Przybywam prosić was, żebyście przyszli tu sześć razy z rzędu, 13-go dnia każdego miesiąca, o tej samej godzinie”. Po czym Pani mówi dalej: „Czy jesteście gotowi ofiarować się Bogu, by znieść wszystkie cierpienia, które On zechce wam zesłać, aby wynagrodzić za grzechy, jakimi ludzie go obrażają i na uproszenie nawrócenia dla grzeszników?” „Tak, chcemy”, odpowiada szczerze Łucja w imieniu wszystkich. „W takim razie, będziecie musieli wiele wycierpieć, ale łaska Boża będzie was wspierała”.

Potem biała Pani dodała: „Odmawiajcie codziennie różaniec, by uprosić zakończenie wojny i pokój dla świata”. Spędziły popołudnie w Cova da Iria i postanowiły nikomu nic nie mówić o nadzwyczajnym zdarzeniu. Mimo to, Hiacynta, najmłodsza z dzieci (miała siedem lat), która po objawieniu cały czas wykrzykiwała: „Cóż za piękna Pani!”, tego samego wieczoru wyjawiała sekret swej matce.

Był to początek dla dzieci i ich rodzin, tego długiego okresu upokorzeń i cierpień, który zapowiedziała Najświętsza Dziewica. Niedowierzający ludzie wkrótce zaczęli się z nich wysmiewać.

Podczas kolejnych objawień, Dzieci usłyszały od Pani słowa, że Jej Niepokalane Serce będzie naszą ucieczką i drogą prowadzącą do Boga; że jest ono zranione

grzechami, oczekujące pokuty i zadośćuczynienia. Wzywa do pokuty za grzeszników. Zapowiada prześladowania Kościoła, cierpienie Ojca Świętego. Prosi, aby odmawiały codziennie różaniec, by wyprosić zakończenie wojny. 13 października na ostatnie objawienie i zapowiedziany cud, przyszło prawie 70 tys. ludzi. Wielu wysłanych specjalnie, aby udowodnić oszustwo. W tym dniu dzieci usłyszały „Jestem Matką Boską Różańcową”. I na oczach wszystkich dokonał się cud, który nazwano potem „cudem wirującego słońca”. Widząc go wielu wyznawało swe grzechy i się nawróciło.

Na zakończenie należy dodać, że dwoje z tych dzieci, Franciszek i Hiacynta, które jak pamiętamy zostały kanonizowani w 2000 r., wkrótce po objawieniach zmarło. Natomiast Łucja w 1928 r. wstąpiła do zakonu karmelitanek w Combrze. W dwudziestym roku przekazała Papieżowi tak zwaną trzecią tajemnicę fatimską. Zmarła w wieku 97 lat dwa lata temu.

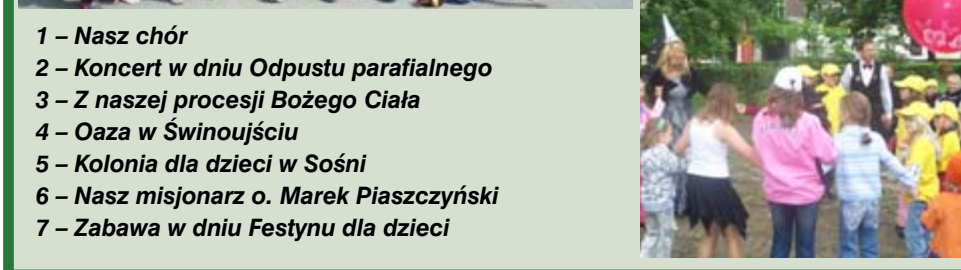
TRZECIA TAJEMNICA FATIMSKA

Część osób mogła poczuć się zawiedziona treścią trzeciej części objawienia fatimskiego. To dlatego, że trudno przyjąć objawienie, które wzywa do nawrócenia, zwłaszcza że niektórzy oczekiwali czegoś sensacyjnego, w rodzaju daty końca świata. Tymczasem trzecia tajemnica fatimska musi być rozpatrywana w kontekście całego objawienia danego pastuszkom w Fatimie w 1917 r., które

można streścić w słowach: „Przyszłam wam przekazać z Nieba: Nie grzeszcie już! Nie obrażajcie więcej Mojego Syna Jezusa, który jest już tak bardzo znieważany. Powróćcie do Boga przez wasze nawrócenie, drogą modlitwy i pokuty”. Trzeci sekret fatimski dotyczy drogi Kościoła w XX wieku oraz jego zmagania z systemami totalitarnymi. Proroctwo fatimskie zapowiedziało niebezpieczeństwa komunizmu i hitlerizmu, ale także ukazało drogi wyjścia: pokutę, przemianę serc, nawrócenie.

Naturą objawień prywatnych, takich jakie miały miejsce w 1917 r. w Fatimie, jest to, że pomagają odczytać i zrozumieć w konkretnej sytuacji historycznej to wielkie objawienie, które zostało spisane na kartach Pisma Świętego. Nie dodaje niczego do objawienia publicznego, ale ukazuje sens, przybliża Ewangelię, pomaga ją odczytać w kontekście historycznym. Nie ma również obowiązku wierzenia w objawienie prywatne.

Trzecia tajemnica fatimska ukazuje męczeństwo, świadectwo chrześcijan XX wieku. Niestety XX wiek był czasem męczenników. Przez sto lat Kościół miał ich więcej, niż przez poprzednie 19 stuleci. Za wyznawanie wiary wciąż jeszcze przychodzi zapłacić cenę życia.

1 – Nasz chór
2 – Koncert w dniu Odpustu parafialnego
3 – Z naszej procesji Bożego Ciała
4 – Oaza w Świnoujściu
5 – Kolonia dla dzieci w Sośni
6 – Nasz misjonarz o. Marek Piaszczyński
7 – Zabawa w dniu Festynu dla dzieci

FOTOKRONIKA

PARAFIALNA

Czy można zapomnieć o grzechu?

◀1 z ewangelicznym nawróceniem. Nawracający się nie zapomina o grzechu, wręcz przeciwnie, myśli o nim, zna jego wagę i dlatego nie chce go już więcej popełnić.

Są grzechy, których skutki są aż nazbyt widoczne i idą za człowiekiem przez całe życie, kształtując jego dalsze losy. Tak na przykład jest z cudzołóstwem, którego owocem jest dziecko i związana z nim odpowiedzialność, tak jest z morderstwem, o którym sprawca nie zapomni aż do śmierci, tak jest z wielu innymi grzechami. Tego nie trzeba więcej tłumaczyć. Każdy grzech, w większej lub mniejszej mierze, zostawia w człowieku ślad. Staje się jego doświadczeniem, które wyznane i przedstawione Bogu, a następnie

oczyszczone przez Niego w sakramencie pokuty, może być ubogaceniem człowieka, zatajone zaś jest ciężarem pogrążającym sprawcę w nieszczęściu.

Na tym tle można zrozumieć dramat nałogowców, którzy popełniają wiele razy ten sam grzech, tracąc w danej dziedzinie panowanie nad sobą. Oni najlepiej wiedzą, że poprzednie grzechy zostawiają w nich ślad, że każdy następny tę ranę pogłębia uniemożliwiając jej zablźnienie. Po pewnym czasie są tak słabi, że nie potrafią zerwać z bliską okazją do grzechu. Wydostanie się z tej matni jest możliwe tylko przy pomocy kogoś mądrego i mocnego, dobrego kierownika duchowego.

Z ŻYCIA PARAFII • Z ŻYCIA PARAFII

● W sierpniu gościliśmy w naszej parafii prawie 30 alumnów III roku naszego Seminarium Duchownego, którzy wraz z rektorem pielgrzymowali na Jasną Górę.

● W lipcu siedem dziewcząt z naszej parafii wzięło udział w oazie w Janowicach W. koło Jeleniej Góry. W rekolekcjach oazowych w czasie tegorocznych wakacji wzięła także udział jedna rodzina.

● W tym roku szkolnym na terenie naszej parafii, KATECHEZA odbywa się w dwóch przedszkolach, w Szkole Podstawowej 98, Gimnazjum 2 i w LZN. Religii uczą: Aleksandra Winiarczyk, Alicja Kobierska, Lucyna Cymbalista, Krzysztof Zajkowski oraz ks. Janusz Bobowski i ks. Dariusz Rzepka. Razem katecheci mają 103 lekcje tygodniowo. Przygotowanie do sakramentów św. odbywa się w parafii – według porządku przypominanego w ogłoszeniach parafialnych. I tak: klasy drugie – w trzecią niedzielę miesiąca o godz. 11.30, młodzież klas trzecich z gimnazjum – w niedzielę o 10.00 i w trzeci piątek m-ca o godz. 19.00. Katecheza przedchrzcielna – w trzecią niedzielę m-ca o 16.00, a katecheza przedślubna – w poniedziałki o 19.30. Te katechezy sakramentalne prowadzi ks. proboszcz.

● W ostatnich miesiącach podjęliśmy się następujących REMONTÓW: malowanie kaplicy na cmentarzu, renowacja części murowanego ogrodzenia placu kościelnego, dokończenie remontu dachu na probostwie – naprawa gzymsu, malowanie przedsionka i zakrystii w kościele, odnowienie niektórych pomieszczeń, wymiana okien (6) oraz malowanie i uszczelnianie okien w kaplicy i innych (18). Koszt tego remontu wynosi ponad 25 tys. zł. W tym okresie ofiary indywidualne na cele remontowe złożyło 46 rodzin na sumę 5 tys. zł. Informujemy także o otrzymaniu od Fundacji Banku Zachodniego urzędzeń zabawowych dla dzieci, które ustawiono w ogrodzie parafialnym.

Zbliża się święto zmarłych

Przypominamy, że na naszym Cmentarzu Parafialnym od ubiegłego roku, można już dochowywać do istniejących grobów. Każdy grób mający więcej niż 20 lat, należy ponownie opłacić. W przeciwnym razie, rodzina traci prawo do grobu i może być pochowany w tym miejscu ktoś inny. Pogrzeb na naszym cmentarzu należy zgłosić najpierw w kancelarii parafialnej a potem w zakładzie pogrzebowym. Również przeprowadzanie ekshumacji i stawianie nowego nagrobka, należy uzgodnić z księdzem proboszczem. Zrączy święta będziemy odwiedzać Cmentarz. Pamiętajmy o umiarze w stawianiu kwiatów i lampionów – a konieczności modlitwy i Mszy św. za Zmarłych. Wspólna modlitwa na naszym Cmentarzu (sama procesja) rozpocznie się 1 listopada o godz. 14.00, natomiast 2 listopada o godz. 8.00 będzie tam Msza św.

Anna BOJEK i Grzegorz KWIECIEN
Agata SROKA i Łukasz GWARA
Bernadeta PIWOWAR i Krzysztof STRASZUK

Paulina BAŁONIAK i Tomasz BAGIŃSKI
Iwona KUCHARSKA i Robert OLSZAŃSKI
Małgorzata MALESZKA i Łukasz ZUZIAK
Katarzyna KOSELA i Marcin TROJANOWSKI
Anna MOMOT i Sebastian CZYŻEWSKI
Agnieszka KACA i Piotr WRONA
Anna KOWALSKA i Marcin DUDKIEWICZ

ZMARLI W CHRYSZTUSIE PANU:

Irena PARADOWSKA (1931 Lwów; 1.04.br.)
Emilia BASIŃKA (1921 Pomorzany; 5.04.br.)
Mariany SAWARYN (1936 Krasnobród; 11.04.br.)
Joanna DAŚAL (1910; Polichno; 14.04.br.)
Leonarda KULA (1927 Raduczycze; 15.04.br.)
Feliksa SZCZERBA (1920 Zielęcín; 24.04.br.)
Miroslaw DOBROWOLSKI (1957 Wrocław; 28.04.br.)
Józefa KOZŁOWSKA (1922 Lwów; 3.05.br.)
Władysław MOSOR (1931 Sierokońce; 8.05.br.)
Irena RAFAŁOWSKA (1926 Drogoszew; 11.05.br.)
Władysława ANDRZEJCZAK (1924 Radoszki; 20.05.br.)
Henryk SZUSŁO (1930 Suwałki; 27.05.)
Jerzy DOMKE (1944 Łódź; 1.06)
Zuzanna DROŚ (2007 Wrocław; 17.06.br.)
Dawid MOCZULSKI (2007 Wrocław; 20.06.br.)
Jan NUZKA (1928 Płouszowice; 21.06)
Ludwik LEWANDOWSKI (1922 Nieszawa; 1.07.br.)
Antonina NOWICKA (1930 Czarna; 7.07.br.)
Stefania JĘDRZEJOWSKA (1926 Jabłonów; 10.07.br.)
Danuta POCZEKAJCZYK (1948 Głogów; 9.07.br.)
Stanisław WRONA (1923 Husów; 7.07.br.)
Grażyna GARLIKOWSKA (1967 Wrocław; 19.07.br.)
Helena SKAŁECKA (1946 Altomiinster; 25.07.br.)
Kazimiera LEWANDOWSKA (1921 Skorków; 1.08.br.)
Anna MISIUREWICZ (1909 Granicznik; 11.08.br.)
Halina MIEDZIŃSKA (1947 Wrocław; 15.08.br.)
Edward SWIĄTEK (1931 Jędrasy; 22.08.br.)
Kazimierz PRZYBYSZ (1926 Czerniejowo; 7.09.br.)
Maria KUCHARSKA (1931 Opatów; 31.08.br.)
Maria MARKIEWICZ (1941 Naliboki; 22.09.br.)
Urszula ZIELIŃSKA (2007 Wrocław; 22.09.br.)